

שמיני עצרת הוא בחינת תקון המשפט. היינו המשפט שאדם עורך לעצמו, ומתבונן היטב אם הוא נוהג כהוגן בכל מדותיו ומעשיו. גם ההודאה במשפט ה', היינו האמונה האמתית שהשם יתברך נוהג בצדק ובישר בכל משפטיו והנהגותיו, והאמונה שכל מה שהשם יתברך מסבב עם האדם הוא בוודאי לטובה גדולה בגשמיות וברוחניות, זה עקר תקון המשפט. כך מבאר בלקוטי הלכות, הלכות ראש ח'דש, הלכה ו' סעיף י"א. ועל ידי זה זוכים לתקון הברית (יג).

... ובזכות קדשת שמיני עצרת הקדוש, תזכנו לתקון המשפט דקדשה, ועל-ידי-זה תצילנו תמיד מפגם הברית וממקרה לילה, חס ושלו, ותהיה הטפה הקדושה נקלטת ונעצרת בקדשה גדולה כרצונך הטוב, ולא תהא נשחתת, חס ושלו, לעולם. ותשמרנו ותצילנו מרבנים ודיינים שאינם הגונים, ותבטל כחם וממשלתם מן העולם. חוסה עלינו כרב רחמיק, וזכנו שיהיה לנו ולכל ישראל רבנים ודיינים כשרים שיעמידו הדת על תלו וידונו דין אמת לאמתו, באפן שזוכה לתקון המשפט באמת, וזוכה לתקון הברית בשלמות בכל הבחינות באמת כרצונך הטוב. רחם עלינו למען שמך, ומלא כל משאלותינו לטובה, אם כבנים אם כעבדים, אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים, ואם כעבדים עינינו לך תלויות, עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו איום קדוש ... (לקוטי תפילות ב' – מתוך תפילה ה').

שיחות

(מ' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

... אנחנו לא יודעים עדיין כלל מרבנו, אנחנו וכל

העולם וכל הדורות שעתידיים לבוא - עוד לא מספיק להשיג דבור אחד מרבנו!

יכולים לגווע מגדל החיות של כל דבור שגלה רבנו הקדוש בעולם, כל דבור שלו הוא מעיין, הוא ים החכמה. דבור אחד הוא הים הגדול, ים החכמה, ים כזה... ים של ישועות רפואות חדשות כאלה לא היה עדיין. דבור אחד שלו שהוא מגלה, הוא מחדש ומרפא כל העולם, כל הכופרים, כל הרשעים. כופרים גמורים - והם יהיו צדיקים קדושים. דבור אחד מספיק לכל העולם.

ים, ים הגדול לא יספיק לכתב על גדלתו של רבנו ז"ל. בכל דבור שלו הוא יכול לכבש כל העולם...

יהיה עוד זמן שאני מקוה לשם, אולי אזכה להתגבר בתפלות ולהמשיך ולספר מה זה רבנו הקדוש. כל דבור שמדברים מרבנו הקדוש הוא המתקה גדולה לכל העולם. כל הישועות של כל אחד מישאל בכל יום ובכל עת - אצל רבנו הקדוש.

רבנו הקדוש הוא הבחיר של כל הדורות. הוא הרופא הכי גדול בכל דור ודור. כל דבור שלו הוא רפואה וישועה לנו ולכל דורותינו לעולמי עד, לנצח נצחים. בכל תורה ותורה שגלה רבנו, הוא קיום כל העולם וכל זרענו עד הסוף. הכל תלוי ברבנו, כל התורה והאמונה, כל חיינו בעולם הזה, בעולם הבא - הוא רק רבנו!

אנחנו, העקר שלנו להיות קשור ודבוק לרבנו הקדוש, כל מה שהוא אומר זה אמת ויציב ונוכח, וצריכים אנחנו למסור נפשנו לקיים כל דבור שגלה. לא לשמע לשום אחד. שום דבר לא יכול לעזר לנו - רק רבנו רבי נחמן!

רבנו רבי נחמן הוא הרבי שלנו, הוא הרבי שלנו ושל כל ישראל. הוא הראש של כל הצדיקים, של הכל. הענין של רבנו ז"ל זה עולה על הכל, על כל הגאונים, על הכל. כנגד רבנו ז"ל - הכל בטל. העניין של רבנו הקדוש זה עניין שעולה למעלה מן הכל, ורבנו הקדוש בעצמו - יותר ויותר ויותר...

מכתב

(ספר אפי הנחל א' - מכתב כ"ח)

ב"ה, חצות ליל שלישי כ"ח תשרי תש"כ, תל-אביב.

לבי ונפשי, המזכך ומצחצח את נפשו באור הצחצחות העליונות החדשות לגמרי שנתגלו בדורותינו אלה, שלום וחיים וכל טוב.

אפלו מי שזוכה למצא לעצמו חבר אמותי שקבל מהצדיק האמת דברי אמת המועילים לנפשו באמת, אף-על-פי כן עדיין צריך יגיעה גדולה וחפוש הרבה, עד שיוכל למצא ולהשיג נעימות אמיתית עצותיו הקדושות, שעל-ידם נמשך אמונת חדוש העולם שהוא עקר היהדות. כי

לבעל בחירה קשה מאד לעזר, כי אם בחסדי ה' הנפלאים מאד מאד שממשיך הצדיק האמת בכל יום ובכל עת, אבל צריכין לזה על כל פנים איזה אתערותא דלתתא. ועל-כן זה העסק לעסק עם בני-אדם לקרובם אל האמת לאמתו עמק מאד מאד, עמק עמק מי ימצאנו, וצריכין לזה חפוש ובקשה הרבה, הן מהחבר הן מהתלמיד, ואז אם יחפש באמת - בוודאי ימצא!

הרב ר' יודל ז"ל ממדונידבקה, בתחלת התקרבותו, אמר לו רבנו זצ"ל: כשרוצין להתקרב אל האמת אז מתגבר השקר, וכשמתגברין על המניעות ומשברין אותם אז נעשה משקר קשר. וועסטו שון זיין מקשר צו מיר כל ימי חייד (כבר תהיה מקושר אלי כל ימי חייד).

הרב הצדיק ר' יקותיאל המגיד מטירהוביצע ז"ל, הוא אשר זכה ביותר מכל המפרסמים שבדורו להכניע את עצמו תחת רבנו זצ"ל, ולעמד לפני הדרת קדשתו באימה ופחד, וגם אנשי מקורביו ויוצאי חלציו נתקברו על-ידו לרבנו ז"ל.

הצדיק ר' יצחק אייזיק, גם הוא היה מאנשי המגיד הנ"ל, והיה עוסק במשא ומתן, בעסק חלוף מטבע, ובבואו לרבנו זצ"ל הלהיב את לבבו לעבודת ה' כלבת אש ממש וצוה עליו הנהגות מיוחדות כפי שרש נשמתו, והנהגה אחת צוה עליו שהייתה כבדה וקשה מכלם, היינו שנה תמימה לא ידבר עם שום אדם אפלו תיבה אחת. ואחר-כך נסע לביתו ומיד בבואו לביתו הפריש את עצמו מעסקי העולם הזה לגמרי ולא דבר עם שום אדם כאשר צוה עליו, ומקומו ועד שכבו לא משו שפתיו מתורה ותפלה. ומיד נתעורר עליו מריבות ורדיפות גדולות מאד מכל משפחתו ובפרט מחותנו ואשתו, והרבו לדבר ולבטא כנגדו בבטויים כמדקרות חרב ממש, וכנו אותו בשם יוצא מהדעת, ועוד כיוצא בכנויים כאלה.

ורבנו ז"ל הביט ברוח קדשו את גדל מרירות לבבו מדבריהם הרעים ונתיירא מאד שלא יפ'ל מעבודתו חס ושלום על-ידי זה, ומיד קרא בזריות לאחד מאנשיו וצוה לו שישכר בעבורו תכף עגלה לטירהוביצע, ורץ לשם במהירות והגיע לשם בלילה והעמיד את עצמו עם העגלה אצל בית חותנו של ר' יצחק אייזיק ז"ל שישב עמו ביחד, והקיש על הדלת שיתפתח לו ויכנס לשם. וישא חותנו את עיניו וירא והנה רבנו זצ"ל בא לביתו, ויתפלא וישתומם מאד על זה. ור' יצחק אייזיק ז"ל היה בחדרו וקרא אז קריאת

שמע לפני השנה בכח גדול, בדבקות עצומה ונפלאה מאד, ורבנו זצ"ל שמע ולא רצה לכנס לחדרו ולהתראות בפניו כדי שלא יבלבלו ויפסיקוהו באמצע קריאתו, ובתוך כך התחיל רבנו ז"ל להוכיח את חותנו על דרכו הרע על שהוא מייסר את חתנו ביסורים קשים כאלה, גם שאל אותו רבנו ז"ל: הלא בבקר כשאתה מניח תפלין, ובידך אתה מכריך את עצמך ברצועות של עור בהמה, ובפיך אתה מחשה ודומם ואינך רוצה לדבר אז שום דבור, אם יעמד אז לנגדך איזה ערל שלא ראה ולא שמע כזאת מעולם, האם לא היה אומר עליך שאתה יוצא מהדעת. כן - גם אמרי פיך האלה שאתה אומר על חתנך שהוא יוצא מדעת על שעושה רצון הבורא יתברך כפי תעלומות דרכיו אשר יודיענו על-ידי עבדיו הנאמנים, ועוד כיוצא בדברים כאלה דבר והוכיחו, עד שנתחרט מאד חותנו על זה וקבל על עצמו לבל יוסיף עוד לייסרו מהיום והוא והלאה.

ואחר שגמר ר' יצחק אייזיק ז"ל קריאתו את 'שמעי' נראה בפניו, ונתמלא מאד לבבו בגילה ושמחה עד שהחיה אותו ממש, ובבקר השכים רבנו ז"ל ושב לביתו. ומאז והלאה עסק רבי יצחק אייזיק ז"ל בעבודתו, בלי מונע וחולק...

זעל ופיל

~ אחינו בית ישראל ~

"אין צדקה נחשבת כמו צדקת הדפוס" תרמו נא, בעין יפה, למען העלון שלכם.

בכל סניפי הדואר,

חשבון מספר 7-2255-89